

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lipca 1980 r.*

w sprawie stosowania równoważnych norm czasu pracy w niektórych jednostkach i organizacjach lotnictwa cywilnego.

Na podstawie art. 141 § 4 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91), po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się:

- 1) w jednostkach organizacyjnych podległych Ministerwi Przemysłu Maszynowego, wykonujących usługi agrolotnicze oraz loty doświadczalne i dyspozycyjne,
- 2) w Centralnym Zespole Lotnictwa Sanitarnego oraz Zespołach Lotnictwa Sanitarnego Wojewódzkich Kolumn Transportu Sanitarnego,
- 3) w stowarzyszeniu wyższej użyteczności „Aeroklub Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”, zwanym dalej „Aeroklubem PRL”

— do personelu latającego i pokładowego, instruktorów szkolenia lotniczego, mechaników lotniczych oraz do pozostałych pracowników zatrudnionych przy obsłudze urządzeń wymagających pracy ciągłej.

2. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i po porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych ustalą wykazy stanowisk (zawodów), na których mogą być wprowadzane równoważne normy czasu pracy, oraz określą szczegółowe warunki ich stosowania.

§ 2. 1. Czas pracy pracowników, o których mowa w § 1, może być przedłużony w poszczególnych dniach do 12 godzin na dobę przez zastąpienie norm czasu pracy, określonych w art. 129 § 1 Kodeksu pracy, równoważnymi normami czasu pracy.

2. Przez równoważne normy czasu pracy rozumie się przedłużony w poszczególnych dniach wymiar czasu pracy, który zostaje wyrównany skróconym czasem pracy w innych dniach lub dniami wolnymi od pracy, z tym że w okresie rozliczeniowym czas ten nie może przekraczać liczby godzin wynikającej z pomnożenia 8 godzin (w sobotę albo wyznaczony w zamian niej inny dzień — 6 godzin) przez liczbę kalendarzowych dni roboczych.

3. Za okres rozliczeniowy przyjmuje się miesiąc kalendarzowy.

4. W Aeroklubie PRL okres rozliczeniowy, o którym mowa w ust. 3, może być przedłużony do 6 miesięcy w sezonie szkoleniowo-sportowym.

§ 3. 1. Zakłady pracy, w których praca odbywa się w systemie równoważnych norm czasu pracy, są obowiązane do opracowania i stosowania harmonogramów pracy, określających dla poszczególnych pracowników dni i godziny pracy oraz dni wolne od pracy.

2. Do czasu pracy pracowników zatrudnionych w systemie równoważnych norm czasu pracy wlicza się godziny przepracowane w ramach harmonogramu pracy.

3. Godziny przepracowane poza harmonogramem pracy zalicza się do czasu pracy, jeżeli:

- 1) praca poza harmonogramem była wykonywana wskutek nieprzewidzianych i nie dających się uniknąć przeszkód (np. awarie, zakłócenie w ruchu), uznanych przez kierownika zakładu pracy, albo

2) zostały przepracowane na polecenie kierownika zakładu pracy.

§ 4. 1. Normę czasu pracy ustaloną na okres rozliczeniowy zmniejsza się w razie niesprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy o taką liczbę godzin, jaka wynika z pomnożenia 8 godzin (w sobotę lub wyznaczony w zamian niej inny dzień — 6 godzin) przez liczbę pełnych dni nieobecności.

2. Po każdym okresie pracy w systemie równoważnych norm czasu pracy, trwającym co najmniej 8 godzin bez przerwy, powinien nastąpić okres odpoczynku. Odpoczynek powinien trwać:

1) w miejscu zamieszkania pracownika — co najmniej tyle godzin, ile trwała poprzedzająca nieprzerwana praca, nie mniej jednak niż 10 godzin,

2) poza miejscem zamieszkania pracownika — co najmniej połowę czasu pracy poprzedzającego odpoczynek.

3. Pracownik zatrudniony w systemie równoważnych norm czasu pracy ma prawo korzystać co najmniej raz w okresie tygodnia z 24-godzinnego czasu wolnego od pracy, przy czym wypoczynek taki powinien raz na trzy tygodnie przypadać w niedzielę.

§ 5. 1. Praca wykonywana ponad normy czasu ustalone zgodnie z przepisami § 2 ust. 1, 3 i 4 stanowi pracę w godzinach nadliczbowych.

2. Za pracę w godzinach nadliczbowych przysługuje — oprócz normalnego wynagrodzenia — dodatek w wysokości:

1) 50% wynagrodzenia wynikającego z osobistego zaszczeretowania pracownika za pracę w dwóch pięćdziesięciu godzinach nadliczbowych przekraczających dobową normę czasu pracy i za godziny nadliczbowe przekraczające normę czasu pracy ustaloną dla okresu rozliczeniowego; łącznie liczba godzin nadliczbowych opłacanych z dodatkiem 50% nie może przekraczać liczby godzin wynikającej z pomnożenia przepracowanych dni przez 2, przy czym liczba tych godzin nie może być większa niż liczba dni roboczych w okresie rozliczeniowym pomnożona przez 2,

2) 100% tego wynagrodzenia — za pracę w dalszych godzinach nadliczbowych oraz w godzinach nadliczbowych przypadających w nocy lub w niedzielę i święta.

3. Za pracę przekraczającą równocześnie dobową i rozliczeniową normę czasu pracy przysługuje tylko jeden dodatek.

4. Dodatek, o którym mowa w ust. 2, nie przysługuje za pracę w niedzielę w normalnym czasie pracy, jeżeli pracownikowi udzielono innego dnia wolnego od pracy. Dotyczy to również pracy w dzień świąteczny.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1980 r.

Prezes Rady Ministrów: E. Babiuch